ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ« ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ	80	Գրշ.
ԴԱԼԱՍԱՑՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ	108	»
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ	35	Ֆրհ.

ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԾԱԽԵՐԸ ՄԵՐ ՎՐՑԱ

20 հաս 1 դրուշոց փուլ
1 մնս.ի հաշուով կ'բնդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ارہ ولک

درعیه ده غلط ده اره ولك غزته سی اداره خانه سی

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ՎԱՅՐԿԵԱՆՆԵՐ

ՀԶՈՒԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Լաթուած ուշադրութեամբ մը հետեւեցայ այս էջերուն մէջ Յ. Գ. Մմբրեան էֆ.ի հրատարակած այն ուսումնասիրական տետրակին որ նիւթ ունէր իրեն «Լրագրութիւնը Թրքահայերուն մէջ»։

Ուսումնասիրութիւն կամ ո՛չ, քանի որ մենք հիմա վարժուած ենք այսպէս կոչել անձնական յիշատակներով, չտեսնուած դէպքերով ու հին հրատարակութիւններէ քաղուած եղելութիւններով պատրաստուած ու հաւաքուած գրութիւնները, Մմբրեան էֆ.ի հրատարակածը և այն ալ երեք յօդուածի մէջ ամփոփուած, ինքնին կարեւոր ու հետաքրքրական աշխատութիւն մըն էր, գնահատութեան ու համակրանքի արժանի։

Մնաց որ, Մմբրեան էֆ. այս ուսումնասիրութիւնով ո՛չ միայն քաջ կարելոյն պատկերացուցած կ'ըլլայ նախորդ լրագրական շրջանի մը ուրուագիծը, այլ նաեւ աղբիւր և անմոռանալի դաս մը տուած կ'ըլլայ գրական ու հրապարակագրական նոր գործի մշակիներուն։

Տաղանդաւոր գրագէտին ու պատուական թարեկամիս գործերը, պարզած և քեւոյիները չեմ ուզեր երկրէք խնդրոյ նիւթ ընել մի առ մի, քա՛ւ լիցի։ Նախ որ իրաւասութիւն կամ կարողութիւն չունիմ այդ բանը ընելու և երկրորդ՝ եթէ այս գրուածներուն և պարզուած երեւոյթներուն մէջ նուազ առոյգ կամ ոչ-վաւերական իրողութիւններ իսկ նշմարած ըլլայի, դարձեալ տարակոյսի տակ դնել պիտի չհամարձակէի այն բարեացակամ ու ազնուագի տրամադրութիւնը, որով հմուտ յօդուածագիրը ուզած է մէջտեղ դնել զանոնք, մարդու չդպչելու բաղձանքով և ո՛չ երբ վիրաւորելու նպատակաւ։

Իր տետրակիը որ 1840 թուականէն մինչեւ 1900 յաջորդ լրագրական շրջանի մը չորքը կը դառնայ, չէր կրնար գրուած չըլլալ արդէն միայն անոնց համար որոնք այդ տետրակին մէջ գրիչ չարժած են «Ազնուական այն մեծ սկզբունքներով ու բարոյական այն վեհ կանոններով» որոնց գոյութիւնը ի զուր կը փնտռուի գրողներէն մեծ մասին քով։ Մմբրեան էֆ. այդ դասակարգէն անունները յիշած է որոնք պատճառնք կ'ազդեն արդարեւ ընթերցողին վրայ և զգացնել կուտան թէ տարբեր կաղմուածքով ու խառնուածքով մարդիկը չեն որ պիտի կարենային երբեք բարձրացնել Մասմուլին վարկը ու բարոյականութեան վրայ ունենալիք ազդեցութիւնը։ Տէրտէրեանց, Միսաքեանի, Մամուրեանի պէս գրողներու անունները մեր լրագրական պատմութիւնը պէտք է նուիրականութեամբ ու յարգանքով յիշէ։

Միայն, թո՛ղ ներուի ինծ ըսել, թէ Մմբրեան էֆ. չատ աւելի աղէկ ըրած պիտի ըլլար եթէ իր տետրակիը գաղրեցներ առ առաւելն մինչեւ 1890 թուականը, ուր տակաւին դոյութիւն ունէին իր պիտած ու փառաւորած հրապարակագիրներէն մէկ քանիները և կամ անոնցմէ մեծ մասին յիշատակը կենդանի էր դեռ մարքերու մէջ։ 1890էն ասդին, հայ մամուլը և գրականութիւնը կարեւոր ոստում մը ըրած են արդէն դէպի օտար արտադրութիւնները։ Այս կէսը կը մոռնայ Մմբրեան էֆ. և հետեւաբար կը խաուսի առանձնութիւնները Գր. Զօհրապի, Հ. Ասատուրի, Սիպիլի, Ա. Փանոսեանի և այլոց որոնք իրը գրագէտ կ'երեւան այն միջոցին, երբ Տէմիրճիպաշեան կը մուծանր Մխանքեանը, խօսելու համար Նիրվանային ու Օհիւսթ Թօնդին վրայ և երբ Ռ. Յ. Պէրպէրեան իր «Մարդիկ և Իրք»ը կը հրատարակէր նոր ձգտումներով ու խմաստասիրական հակումներով։ 1890էն ասդին, գրական չրջանը ու լրագրութիւնն ալ մէկտեղ, փոխուած էին յոյժ զգալի կերպով և կիւեալ գրագէտները ուրոյն ուրոյն կը պատրաստէին այն դպրոցները, որոնց պիտի հետեւէին վերջէն հմակուան գրողներէն չատեր, արդէն հետամուտ ըսա կարգին գրական նպատակ արատրութեանց և հին մտաւորական սերունդին բոլորովին անտեղեակ, անոր անհրապոյր առանձնութենէն մեկուսացած ու հեռացած։

Ուրեմն, Մմբրեան էֆ. ուզելով դաս մը և հղօր դաս մը տալ նորերուն և միւս կողմէ յարգանք մը և չափազանց յարգանք մը ընծայել հիներուն, չէ՛ ուզած յիշել նաեւ անունները գոնէ այն մէկ քանի նոր գրողներուն որոնք իրենց մուտքը գործած էին գրականութեան սեմէն ներս, այն սահմներուն ուր Զօհրապի, Սիպիլի և այլոց պէս գրողներ կը փայլէին և կը պանծային արդէն և որոնք արժանիքով թէ բարոյականով, իրենց իմացական չափազանց հետ ու կրնամեսկան կնման նկատուիլ կարգ մը պարագաներու մէջ իրենց մեծերէն։ Այդ նորերուն մէջ կայ նաեւ անունը այսպիսի մեծերու որոնք մինչեւ 1900 սեռն անգամ չունէին լրագրութեան մէջ և որոնք արդէն կարծուածին չափ որ և է կարեւոր բաժին մը բերած չեն գոնէ «Ինչու tos orbru հրատարակուած «Մասիս»ին մէջ»։

Այս մինչեւ մեռ օրերս հրատարակուած չափահասներին կեանքը չատ մօտէն ծանօթ ըլլալով ինձ, չէի կրնար լռելեայն անցնիլ այս պարագան։ Մասիս կրնար հրատարակուիլ գեռ իրը գրական թերթ, ինչպէս հրատարակուած էր աչխատակցութեամբ առանձին առաջ գրական արդար անուան մը սիրացող գրողներու, որոնք կարծես չեն պատկանած բնաւ այն «ասեանին ուր պատանի մուսացներ կան ցոյցի, պերճասիրի, շատախօսութեանց եւ անձնական տալ յագեցումներու հնարակայ», ինչպէս կը գրէ Մմբրեան էֆ.։

Մինչեւ 1900 թուականը երկարածգուած լրագրական ուսումնասիրութեան մէջ, ինչպէս կարելի էր մոռնալ նաեւ անունը Յ. Ալիքեարի, որ եզական դրպրոցի մը միակ հիմնադիրը և պետը ըլլալու պարծանքն ունի այսօր։ Մոռնալ Յ. Ալիքեարը, կը հասկնամ, բայց Մմբրեան էֆ. առաջինն է գրական երկիծանքը դնահատող՝ յանձին Յ. Յ. Պարսեանի։

Ուրեմն, կամ այն է որ Մմբրեան էֆ. մեկ չունչով լուալ ուզած է նոր չրջանի լրագրութիւնը և բոլոր գրողներն ալ անխտիր, ինչ որ նուազ յանձնարարելի ու նուազ պատչաճ կերպ մըն է քննադատի մը համար, կամ այն է որ մոռնալու նպատակի մը ծառայել ուզած է իր գրիչը ու միտքը, յայտնի ձիգ մը ընելով թոուելու համար միայն անոնք որ «Կրօնքի խղճահար ատեաններ, գրաբարի լուրջ դպրոցներէն եւ եւրոպական ախտերէմիկ մարգաճիճ եղլող հրապարակագիրներ» եղած են։ Այս պարագային մէջն ալ, մեծանուն յօդուածագիրը խունկ վառած կ'ըլլայ, քիչ մը մոմառաքար, ասոնց առջեւն, կարծելով թէ գրաքարի լուրջ դպրոցէ մը և կրօնքի խղճահար ատեանէ մը դուրս եկած ըլլալու է անպատճառ մարդ, կարենալ հրապարակագիր ըլլալու համար։ Դուք քանի՝ բաղդատելի արձակ, որ չիչատակութեան արժանացած հրապարակագիրներէ ոմանք։ Դուն Գր. Զօհրապի, Փանոսեանի, Սիպիլի պէս գրողներուն համար չէ որ պիտի կարենայինք ընել այս բանը. ծիծաղելի յատկութիւն մը ստեղծած պիտի ըլլայինք իրենց պահելու համարեա չուրջը։

Բայց թէ գրող մը, ըլլա՛յ հրապարակագիր կամ լրագրող, իր այս տիզոսին արժանանալու համար պարտականէ կրթուած ըլլալ, բարոյականի տէր ըլլալ, մաքուր խղճմտանք ու ամլնսական հոգի ունենալ, ո՛հ, ատոնք բոլորն ալ կը հասկնամ, կը վկայեմ և ամբողջ ուժովս մեծաձայն կը դոչեմ Մմբրեան էֆ.ի հետ թէ իր այս պահանջումները արդարացի են ու պատուաւոր հայ լրագրութեան։ Տարբեր բան է բաղդատութեան դնել ասիկ վաթսուն տարի առաջուան օրագրութիւնը, արդի լրագրական վիճակին հետ։ Հինները լրագիրը կը նկատէին իրրեւ միջոց մը, իրրեւ ժամանցի նպատակ մը, մինչդեռ արդի լրագրութիւնը ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ հայելի մը ուրկէ ընթերցողը վայրկեան մը կը պահանջէ անոնել սինեմատոգրաֆիք անցքը երկրագունտիս մէկ պատահած բոլոր դէպքերուն, եղելութիւններուն։ Արդի լրագրութիւնը դուս վառած է իրմէ այն գրականութիւնը որ արդիւնքը ըլլալ կը կարծուէր ակադեմիկ մարդանքներու։ Այս ըմբռնումով, նախորդ լրագրութիւնը ծիծաղելի դեր մը կատարած կ'ըլլայ նորերուն քով և այն ատենուան հրապարակագիրները, հիմակուաններուն աչխատութեան, աչխատութեան ու եռանդին բերմամբ մէկ մէկ գաճաճներ կրնան թուիլ, մեզի, պատմութեան մէջ։

Բայց թէ, նոր լրագրութեան մէջ ներմուծուած բարեփոխութիւնը վրան են նաեւ անոր մչակիները և թէ հին գրողներուն կնոջագրին, երեսութեան ու բարոյականին խղդամամբ նուազ գնահատելի են արդի հրապարակագիրներուն սովորութիւնները ու բարքերը, ասիկա այնպիսի փափուկ խնդիր մըն է զոր Մմբրեան էֆ. չէր կրնար ապաքէն լուծել մէկ քանի յօդուածով։ Ես ընդհակառակը այնպես կը զգամ թէ «Սկիզբնաւ» եղանակ հեղինակը խօսքը անգամ ընել ուզած չէ այս խնդրոյն, գիանալով թէ այսօրինակ քաղաքավարութիւն մը տարբեր ու անարժէք արդիւնք մը պիտի պարգեւէր իրեն։ Իր նպատակն եղած է, ըստ իս, չեչտել ամէն բանէ առաջ տարբերութիւնը խառնուածքի, կազմուածքի որ կայ հին գրողներուն ու նոր գրողներուն միջեւ և այս տեսակէտով քնաքաղաքական չեն իր տողերը հանդէպ վերջիններուն։ Մնաց որ, քաղաքական թէ ո՛չ, Մմբրեան էֆ. իր դրած տուեղով արդար դատողութեան մը յանգած կ'ըլլայ երբ աչքի առնելո բերելէ այն

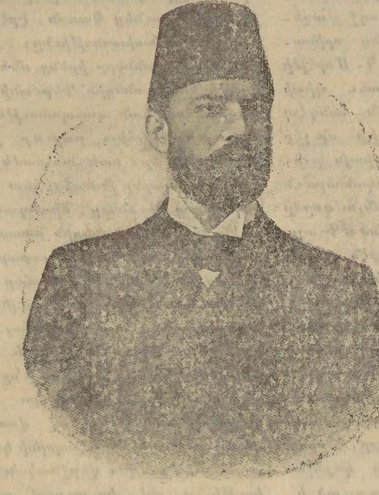

ՎԱՍԵՄ. ՀԱԶԻՄ ՊԷՅ
ՊԱԳԴԱԹԻ ՆՈՐ ԿԱՒՍԱԿԱԿԱՆ
S. E. HAZIM BEY
Nouveau Gouverneur Général de Bagdad

ՎԱՍԵՄ. ՐԷՇԻՏ ՊԷՅ
ՄԱՆԱՍՏԻՐԻ ՆՈՐ ԿԱՒՍԱԿԱԿԱՆ
S. E. RÉCHID BEY
Nouveau Gouverneur Général de Monastir

կարգ մը գրգռները իրօք օրինաւոր ատեաններ ըլլալու էին որ և է ամբաստանեալ, որ և է քաշալերանք։ Հիները տարբեր են նորերէն ո՛չ թէ միայն այն պատճառաւ որ «Կրօնքի խղճահար ատեանին, գրաբարի լուրջ դպրոցներեն եւ կամ ակադեմիկ մարգանիներեն» դուրս ելեր են, այլ տարբեր նաեւ անոր համար որ անոնք կրթուած էին, ազնուական էին, լուրջ էին և «Ճանճին կը կռիեին ոսկի պատուազգուրիւն եւ ադամանդ խղճմտանք ուրկի յանախ կ'աղբեւանար ինչ որ բարի է ու ճշմարիտ։»

Մմբրեան էֆ.ի այս գեղեցիկ տողերուն մէջէն է ան ամբողջ ճշմարտութիւնը որ պիտի պահանջէինք մենք, մեծանուն յօդուածագիրը խունկ վառած կ'ըլլայ, քիչ մը մոմառաքար, ասոնց առջեւն, կարծելով թէ գրաքարի լուրջ դպրոցէ մը և կրօնքի խղճահար ատեանէ մը դուրս եկած ըլլալու է անպատճառ մարդ, կարենալ հրապարակագիր ըլլալու համար։ Դուք քանի՝ բաղդատելի արձակ, որ չիչատակութեան արժանացած հրապարակագիրներէ ոմանք։ Դուն Գր. Զօհրապի, Փանոսեանի, Սիպիլի պէս գրողներուն համար չէ որ պիտի կարենայինք ընել այս բանը. ծիծաղելի յատկութիւն մը ստեղծած պիտի ըլլայինք իրենց պահելու համարեա չուրջը։

Բայց թէ գրող մը, ըլլա՛յ հրապարակագիր կամ լրագրող, իր այս տիզոսին արժանանալու համար պարտականէ կրթուած ըլլալ, բարոյականի տէր ըլլալ, մաքուր խղճմտանք ու ամլնսական հոգի ունենալ, ո՛հ, ատոնք բոլորն ալ կը հասկնամ, կը վկայեմ և ամբողջ ուժովս մեծաձայն կը դոչեմ Մմբրեան էֆ.ի հետ թէ իր այս պահանջումները արդարացի են ու պատուաւոր հայ լրագրութեան։ Տարբեր բան է բաղդատութեան դնել ասիկ վաթսուն տարի առաջուան օրագրութիւնը, արդի լրագրական վիճակին հետ։ Հինները լրագիրը կը նկատէին իրրեւ միջոց մը, իրրեւ ժամանցի նպատակ մը, մինչդեռ արդի լրագրութիւնը ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ հայելի մը ուրկէ ընթերցողը վայրկեան մը կը պահանջէ անոնել սինեմատոգրաֆիք անցքը երկրագունտիս մէկ պատահած բոլոր դէպքերուն, եղելութիւններուն։ Արդի լրագրութիւնը դուս վառած է իրմէ այն գրականութիւնը որ արդիւնքը ըլլալ կը կարծուէր ակադեմիկ մարգանիներու։ Այս ըմբռնումով, նախորդ լրագրութիւնը ծիծաղելի դեր մը կատարած կ'ըլլայ նորերուն քով և այն ատենուան հրապարակագիրները, հիմակուաններուն աչխատութեան, աչխատութեան ու եռանդին բերմամբ մէկ մէկ գաճաճներ կրնան թուիլ, մեզի, պատմութեան մէջ։

Բայց թէ, նոր լրագրութեան մէջ ներմուծուած բարեփոխութիւնը վրան են նաեւ անոր մչակիները և թէ հին գրողներուն կնոջագրին, երեսութեան ու բարոյականին խղդամամբ նուազ գնահատելի են արդի հրապարակագիրներուն սովորութիւնները ու բարքերը, ասիկա այնպիսի փափուկ խնդիր մըն է զոր Մմբրեան էֆ. չէր կրնար ապաքէն լուծել մէկ քանի յօդուածով։ Ես ընդհակառակը այնպես կը զգամ թէ «Սկիզբնաւ» եղանակ հեղինակը խօսքը անգամ ընել ուզած չէ այս խնդրոյն, գիանալով թէ այսօրինակ քաղաքավարութիւն մը տարբեր ու անարժէք արդիւնք մը պիտի պարգեւէր իրեն։ Իր նպատակն եղած է, ըստ իս, չեչտել ամէն բանէ առաջ տարբերութիւնը խառնուածքի, կազմուածքի որ կայ հին գրողներուն ու նոր գրողներուն միջեւ և այս տեսակէտով քնաքաղաքական չեն իր տողերը հանդէպ վերջիններուն։ Մնաց որ, քաղաքական թէ ո՛չ, Մմբրեան էֆ. իր դրած տուեղով արդար դատողութեան մը յանգած կ'ըլլայ երբ աչքի առնելո բերելէ այն

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԱԿԱԴԵՄԻ

ԱՆԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆԱՆ ՄՐՑԱՆԱԿՆԵՐ

Ինչպէս յաճախ կ'ըսէր Ռընան, չնորհիւ Պ. Մոնթիկեսիի, տարեան մէջ օր մը կայ ուր առաքինութիւնը կը վարձատրուի։ Այսպէս՝ տարին մէկ օր առաքինութիւնը այժմէութիւն կը սանայ և այդ առթիւ հանդիսաւոր ճառ մը կ'արտասանուի։

Այս տարի այդ պաշտօնը կատարեց Պ. Բօլ Պուժէ, որ կրցաւ նոր բան մը ըսել առաքինութեան վրայ։ Անդամներ կանոնաւոր մեծ մասը սոսկում կ'ունենան, երբ կարգը իրենց կուգայ այդ տարտարարական աչխատութիւնը կատարելու։

Պ. Բօլ Պուժէ իր ճառը խօսեցաւ ո՛չ թէ իբրեւ հոգեբան ու աչխարհիկ վիպասիր, այլ իբրեւ խմաստասէր, Պօսլաիի ու Օկիւսթ Քոնթի պէս։ Պ. Բօլ Պուժէ առաքինութիւնը պարզեց ընկերաբանական հիմերէ, որպէս ընկերութեան գոյութեան պայման։ Ըստ իրեն, առաքինութիւնը ոչ թէ մարդ ինքզինքին համար կ'ընէ, այլ ուրիշներուն համար։ Ինչ որ կը յատկանչէ բան իսկ առաքինութիւնը, սա է թէ վասն է գրեթէ անօգուտ է ան արուեստին պէս։ Տեսէք Մմմիկեների մրցանակին պատասխանները։ Շատ ազուր բան մըն է գեռատի աղջկան մը անձնուիրութիւնը, երբ ան մէկուն կամ է կ'ըսէ՝ իրմէ փոքր եղող քոյրերը կրթելու համար։ Նոյնպէս գեղեցիկ գործ մըն է այն զոր կատարած են ազգասի մարդիկ, որը ապաք խնամելով, առանց նկատի առնելու իրենց անձուկ ապրուստը, և պատաւ սպասաւորները որոնք կը չարունակեն ծառայել նիւթական անձկութեան մատնուած սէրերու քով, առանց վարձք սպասելու։ Բայց այդ անձնուիրութիւններէն նպատաւորները պիտի կրնային ո և է կերպով ապրիլ, քանի որ աղքատախտամ մարմինները պիտի պիտիէին բախտագրերնուս պէտքերը, եթէ երբեք անհատական նախաձեռնութիւնը պակսէր։

Անձնատրացութեան այդ արարքները չատ արտայոյտ են. անոնց անգնահատելի արժէքը կախում ունի ոչ թէ գործնական օգտակարութենէն, այլ անձնական մարդոց հոգեկան գեղեցկութենէն։ Հիասքանչ առաքինութեան գործեր կան որոնք քանի մը չին ծառայեր, և կան ալ որ ջնասկար են։

Արդարեւ այդ ոճիրը գործած էր Սիւզանի պէս հոգեհամբոյր ու անուշ կին մը։ Ինչ պիտի ըլլար իր վիճակը, ինչ ապառներ պիտի կրնար յերիւրել, եթէ երբեք կասկածէին իր վրայ։ Աւելի լաւ չէր ըլլար մեռնիլը։

Երբ կոմսուհին Ռուաւոմոնթի չրջակայքը հասաւ, մտատի մը եղերքը լինկաս։ Դեկակը կը կանգնէր վերը, իրմէ բարձր, սպառնական երեւոյթով։ Պատաբը դղեակ դառնալ և իր սովորական ամենօրեայ կեանքը վարել, իր խղճին վրայ ունենալով սպանութեան մը բեռը... պիտի կրնա՞ր այդ քաջութիւնը ունենալ։

Ակռաները իրարու կը զարնուէին։ Սարսռանքեր կ'անցնէին մարմնին մէջէն։ Սակայն մոռացից քիչ մը կարգի դնել իր արդուզարդը, եթէ չէր ուզեր որ վրադրվիչ հարցումներ ուղղէին իրեն։ Իր ոսկի զարդառուիը հանեց գրպանէն, և դէմքը դիտեց փոքր հայելիի մը մէջ, որ չորսիներով չրջանակուած էր։ Զանազան ներգործութեամբ մը մեռած էր Սիւզանը, վարդագոյն և թարմագեղ դէմքով, տասնըհինգամեայ աղջկան մը աչքերով, մինչ հիմա խեղճացող կնոջ մը դէմքն առած էր, բոլորովին գունատ և խոլ ու սեւեռուն նայուածքով։ Սիւզան մազերը յարդարեց, պահ մը կանգ առաւ, չունչ առնելու համար, և կեղծ հանդարտութիւն մը ունենալէ յետոյ, սկսաւ յառաջանալ, կրկնելով.

—Սպասնեցի, սպասնեցի՛ դանի։

Պ. Բօլ Պուժէ անխոհեմ մարդկային ամէն ընկերութեան հիմ կը նկատէ առաքինութիւնը։ Բացայայտ է թէ իրաւունք ունի, պայմանաւ որ չտիրապետութեան չտանի։ Սմիլճելիօրէն անհրաժեշտ է առաքինութիւնը, այսինքն բարոյական կարողը, որպէս զի առաջ գան լաւ քաղաքացիներ, ընտանիքի բարի հայրեր, ընտիր գործաւորներ եւայլն։ Նաեւ իրաւունք ունի Պ. Պուժէ։ Պէտք է չնորհակալութիւն յայտնել իրեն՝ հատուածած ըլլալուն համար այդ բանը։ Միայն թէ մարդ օրքան ինքզինքը անկարող զգայ տիեզերքը բացատրելու, առաքինութիւնը նոյնքան հասկնալի բան մը կը դառնայ։ Իրաւ է որ առաքինութիւնն ալ առհասարակ ծառայական բան մըն է, բայց ոչ ուրիշ բաներէ աւելի։ Մարդ կրնա՞յ լաւագոյն կերպով թափանցել փիլիսոփայական ու արուեստագիտական դեղեցկութեան, ինչպէս նաեւ բարոյական գեղեցկութեան էութեանը։ Ո՛չ, անտարակոյս։ Մարդկային թափանցողութիւնը կը կասարուի մտքի գեղեցկութեանց ալ ըստ բաւականին իրագեկ չէն մարդիկ, քանի որ չեն գիտեր թէ ի՛նչ բանի մէջ կը կասկանն անոնք։

Իրր դրասպաչա ընկերական՝ Պ. Բօլ Պուժէ ի վեր հանեց առաքինութեան առաջ բերած ընկերական բարիքը։ Համոզկը խօսքը ըրաւ ընտանիքի վրայ, որ ընկերութեան բջիջն է, ինչպէս նաեւ դիմութեան օրէնքի մասին, առանց որու չպիտի կրնար ապահովուիլ մարդկային երջանկութիւնը։ Կարճ խօսքով՝ մարդկային ընկերութիւն մը չի կրնար տեւական կեանք ունենալ առանց առաքինութեան։ Սակայն կը հետեւի թէ առաքինութիւնը տիրացնելու ձգտող ամէն վարդապետութիւն սխալ է ընկերաբանօրէն և վնասակար՝ քաղաքակրթութեան։

ՄՈՒՐԱՅԿԱՆԻՆ ՄԱՀԸ

Կոմսուհին կը վազէր ըստ բաւականի, քթաքուա նեղ ճամբէն յառաջանալով, ուր կաչխիները կը պատէին և չրջապատեսր փակչուան կը կառչէր. ամէն քայլի կը սայթաքէր իր սկարտութեան պատճառաւ։ Մարդուն կարեկցութիւնը կը չարժէր՝ այդ վիճակին մէջ տեսնելով Սիւզանը, որ մեղմաձայն կը կրկնէր, մղձաւանջի մը մատնուած կարծես.

—Սպասնեցի՛ դանի, սպասնեցի՛ դանի։

Աչքերը խաչաձեւած, երկու քայլ հեռու անդունդէն և կռնակը դարձուցած անոր խոռոչութեան...

Լուսինը, վատահ իր առելութեան և վրէժխնդրութեան վրայ, որուն կը սպասէր այնքան երկար առնէ ի վեր և որ հիմա կը ներկայանար իրեն, ժպտագին կը դիտէր իր զոհը, առանց կորնցնելու իր պաղարիւնութիւնը։ Հարկ կա՛յ ըսելու որ նախկին մուրացկանն էր այդ մարդը, այն որ ցեխին մէջէն բերումով առած էր ոսկին։

Սիւզան կոռտած էր ալ ևս...

Այն ատեն անդխմագրելի խոյանքով մը նետուեցաւ Ժէօմ Մարպըրուի վրայ և բոլոր ուժովը հրեց զանի։

Աղօրեակը դէպ ի առաջ նետեց ձեռքերը, ինքզինքը բռնելու համար, սակայն լոյսին հետ ամպրոպ քթչ մը կարգի դնել իր արդուզարդը, եթէ չէր ուզեր որ վրադրվիչ հարցումներ ուղղէին իրեն։ Իր ոսկի զարդառուիը հանեց գրպանէն, և դէմքը դիտեց փոքր հայելիի մը մէջ, որ չորսիներով չրջանակուած էր։ Զանազան ներգործութեամբ մը մեռած էր Սիւզանը, վարդագոյն և թարմագեղ դէմքով, տասնըհինգամեայ աղջկան մը աչքերով, մինչ հիմա խեղճացող կնոջ մը դէմքն առած էր, բոլորովին գունատ և խոլ ու սեւեռուն նայուածքով։ Սիւզան մազերը յարդարեց, պահ մը կանգ առաւ, չունչ առնելու համար, և կեղծ հանդարտութիւն մը ունենալէ յետոյ, սկսաւ յառաջանալ, կրկնելով.

—Սպասնեցի՛, սպասնեցի՛։

(Շարունակելի)

ԹՂԹԱԿ ՍԱՌՆ

Գեղանի Կոմսուհիի Մը
ԱՐԿԱԾՆԵՐԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ
ԳԱՅԼԵՐՆ ՈՒ ԳԱՌՆՈՒԿԸ

Ա.

ՔՐՈՒԱ-ՎԻԹՐԵԻ ԿԱՀՈՒԱՅԻՆ ՄԷՋ

Ժէօմ Մարպըրուն էր այդ մարդը։

Սոսկումի բացագանչութիւն մը արձակեց։

—Դո՞ւք եք նորէն։

—Այո՛, այս առաւօտ տեսայ ձեր մկնիկը և ես ալ ճամբայ ելայ իսկոյն, առանց ըսելու թէ ո՛ւր կ'երթամ, և անկէ ի վեր ձեր դարձին կը սպասեմ ճամբուն եղերքը դասաւոր անառաններուն մէջ՝ աւելի մօտէն տեսնելու համար ձեզ։ Չէի կրնար դուչակել որ կառքին երկարով հետեւան պիտի դառնաք դղեակ. ինծի ամենէն կը թեւի որ այսօր բաղդը կը ժպտի, քանի որ առանձին կը գտնուիք այս միջոցին։

—Կարծեմ կը սպասնած ինծի, ըսաւ կոմսուհին, քաջասիրտ ցուցնելով ինքզինքը, մինչ սոսկալի վախ մը կը զգար։

—Ոչ... լաւ գիտէք թէ կը սիրեմ ձեզ... Դուբս եղածնուն պէս, ձեզի կը հետեւիմ, որովհետեւ պէտք կը զգամ ձեզ տեսնելու և ձեր կեանքով սպրելու։ Սմէն անգամ որ այդ խորհուրդին վրայ կը զգացնել կուտան թէ տարբեր կաղմուածքով ու հաւասարամիտ հրապարակագիրներէն քաղուած եղելութիւններով պատրաստուած ու հաւաքուած գրութիւնները, Մմբրեան էֆ.ի հրատարակածը և այն ալ երեք յօդուածի մէջ ամփոփուած, ինքնին կարեւոր ու հետաքրքրական աշխատութիւն մըն էր, գնահատութեան ու համակրանքի արժանի։

Մնաց որ, Մմբրեան էֆ. այս ուսումնասիրութիւնով ո՛չ միայն քաջ կարելոյն պատկերացուցած կ'ըլլայ նախորդ լրագրական չրջանի մը ուրուագիծը, այլ նաեւ աղբիւր և անմոռանալի դաս մը տուած կ'ըլլայ գրական ու հրապարակագրական նոր գործի մշակիներուն։

Տաղանդաւոր գրագէտին ու պատուական թարեկամիս գործերը, պարզած և քեւոյիները չեմ ուզեր երկրէք խնդրոյ նիւթ ընել մի առ մի, քա՛ւ լիցի։ Նախ որ իրաւասութիւն կամ կարողութիւն չունիմ այդ բանը ընելու և երկրորդ՝ եթէ այս գրուածներուն և պարզուած երեւոյթներուն մէջ նուազ առոյգ կամ ոչ-վաւերական իրողութիւններ իսկ նշմարած ըլլայի, դարձեալ տարակոյսի տակ դնել պիտի չհամարձակէի այն բարեացակամ ու ազնուագի տրամադրութիւնը, որով հմուտ յօդուածագիրը ուզած է մէջտեղ դնել զանոնք, մարդու չդպչելու բաղձանքով և ո՛չ երբ վիրաւորելու նպատակաւ։

Իր տետրակիը որ 1840 թուականէն մինչեւ 1900 յաջորդ լրագրական չրջանի մը չորքը կը դառնայ, չէր կրնար գրուած չըլլալ արդէն միայն անոնց համար որոնք այդ տետրակին մէջ գրիչ չարժած են «Ազնուական այն մեծ սկզբունքներով ու բարոյական այն վեհ կանոններով» որոնց գոյութիւնը ի զուր կը փնտռուի գրողներէն մեծ մասին քով։ Մմբրեան էֆ. այդ դասակարգէն անունները յիշած է որոնք պատճառնք կ'ազդեն արդարեւ ընթերցողին վրայ և զգացնել կուտան թէ տարբեր կաղմուածքով ու խառնուածքով մարդիկը չեն որ պիտի կարենային երբեք բարձրացնել Մասմուլին վարկը ու բարոյականութեան վրայ ունենալիք ազդեցութիւնը։ Տէրտէրեանց, Միսաքեանի, Մամուրեանի պէս գրողներու անունները մեր լրագրական պատմութիւնը պէտք է նուիրականութեամբ ու յարգանքով յիշէ։

Միայն, թո՛ղ ներուի ինծ ըսել, թէ Մմբրեան էֆ. չատ աւելի աղէկ ըրած պիտի ըլլար եթէ իր տետրակիը գաղրեցներ առ առաւելն մինչեւ 1890 թուականը, ուր տակաւին դոյութիւն ունէին իր պիտած ու փառաւորած հրապարակագիրներէն մէկ քանիները և կամ անոնցմէ մեծ մասին յիշատակը կենդանի էր դեռ մարքերու մէջ։ 1890էն ասդին, հայ մամուլը և գրականութիւնը կարեւոր ոստում մը ըրած են արդէն դէպի օտար արտադրութիւնները։ Այս կէսը կը մոռնայ Մմբրեան էֆ. և հետեւաբար կը խաուսի առանձնութիւնները Գր. Զօհրապի, Հ. Ասատուրի, Սիպիլի, Ա. Փանոսեանի և այլոց որոնք իրը գրագէտ կ'երեւան այն միջոցին, երբ Տէմիրճիպաշեան կը մուծանր Մխանքեանը, խօսելու համար Նիրվանային ու Օհիւսթ Թօնդին վրայ և երբ Ռ. Յ. Պէրպէրեան իր «Մարդիկ և Իրք»ը կը հրատարակէր նոր ձգտումներով ու խմաստասիրական հակումներով։ 1890էն ասդին, գրականութիւնն ալ մէկտեղ, փոխուած էին յոյժ զգալի կերպով և կիւեալ գրագէտները ուրոյն ուրոյն կը պատրաստէին այն դպրոցները, որոնց պիտի հետեւէին վերջէն հմակուան գրողներէն չատեր, արդէն հետամուտ ըսա կարգին գրական նպատակ արատրութեանց և հին մտաւորական սերունդին բոլորովին անտեղեակ, անոր անհրապոյր առանձնութենէն մեկուսացած ու հեռացած։

Ուրեմն, Մմբրեան էֆ. ուզելով դաս մը և հղօր դաս մը տալ նորերուն և միւս կողմէ յարգանք մը և չափազանց յարգանք մը ընծայել հիներուն, չէ՛ ուզած յիշել նաեւ անունները գոնէ այն մէկ քանի նոր գրողներուն որոնք իրենց մուտքը գործած էին գրականութեան սեմէն ներս, այն սահմներուն ուր Զօհրապի, Սիպիլի և այլոց պէս գրողներ կը փայլէին և կը պանծային արդէն և որոնք արժանիքով թէ բարոյականով, իրենց իմացական չափազանց հետ ու կրնամեսկան կնման նկատուիլ կարգ մը պարագաներու մէջ իրենց մեծերէն։ Այդ նորերուն մէջ կայ նաեւ անունը այսպիսի մեծերու որոնք մինչեւ 1900 սեռն անգամ չունէին լրագրութեան մէջ և որոնք արդէն կարծուածին չափ որ և է կարեւոր բաժին մը բերած չեն գոնէ «Ինչու tos orbru հրատարակուած «Մասիս»ին մէջ»։

Այս մինչեւ մեռ օրերս հրատարակուած չափահասներին կեանքը չատ մօտէն ծանօթ ըլլալով ինձ, չէի կրնար լռելեայն անցնիլ այս պարագան։ Մասիս կրնար հրատարակուիլ գեռ իրը գրական թերթ, ինչպէս հրատարակուած էր աչխատակցութեամբ առանձին առաջ գրական արդար անուան մը սիրացող գրողներու, որոնք կարծես չեն պատկանած բնաւ այն «ասեանին ուր պատանի մուսացներ կան ցոյցի, պերճասիրի, շատախօսութեանց եւ անձնական տալ յագեցումներու հնարակայ», ինչպէս կը գրէ Մմբրեան էֆ.։

Մինչեւ 1900 թուականը երկարածգուած լրագրական ուսումնասիրութեան մէջ, ինչպէս կարելի էր մոռնալ նաեւ անունը Յ. Ալիքեարի, որ եզական դրպրոցի մը միակ հիմնադիրը և պետը ըլլալու պարծանքն ունի այսօր։ Մոռնալ Յ. Ալիքեարը, կը հասկնամ, բայց Մմբրեան էֆ. առաջինն է գրական երկիծանքը դնահատող՝ յանձին Յ. Յ. Պարսեանի։

*Ու

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՎԱՏԻԿԱՆ

Լինելբանեանը Պէյմի թղթակիցը հետեւեալը կը գրէ Վատիկանէն.

Յունուարի Թագաւորը Նոյեմ. 25ի կիրակի օրը Վատիկան պիտի երթար՝ կէս օրէն առաջ: Նախորդ օրը տարակոյս կար թէ այդ այցելութիւնը տեղի պիտի չունենայ, քանի վերջապէս կառաւարութեան երկաբանի օրը, կէսօրէն առաջ. գործեալ մինչեւ վերջին վայրկեանը որոշ չէր: Ուրիշին դժուարութիւններ ծագեցան: Վատիկան կ'ուզէր պարտադրել լռութեան ձեւակերպութիւն մը, ինչ որ, ամէն առնուազն պէս, բողոք մը պիտի ըլլար Իտալիոյ կառավարութեան դէմ: Եորկիոս Թագաւորը կ'ուզէր որ պինդ երթալը Իտալիոյ Թագաւորը հանդէպ յարգանքի մէջ չմերանայ, որով պատասխանել առաւ Պապին թէ իր այցելութիւնը պէտք է ընդունին կամ ոչ, և թէ այնուս ընդդիմութիւն պիտի չընէ: Առոր վրայ, Վատիկանի կողմերէն մէկը, գործնական միտքի տէր, ինչ որ հետզհետէ հաղորդուելու կը գտնուայ Վատիկանի մէջ, դիտել տուաւ Պապին և արտաքին գործոց նախարար Մէրրի տէլ Վալ կարեւորելին թէ անպատրաստ պիտի ըլլայ ընդունելութեան ձեւակերպութեանց վրայ պնդելը, որով տեղի տուին: Եորկիոս Թագաւորը ի'նքզինքը մէկ քանի խոհեմութիւններով պատրաստած էր: Ան գիտէր որ Իտալիոյ մայրաքաղաքը կը քնանի, և չպղտոզեցաւ զայն իր նպատակին համաձայն կառավարել, սակայն առանց համակերպելու Վատիկանի դիւանագիտութեան փոփոխութեան: Այնպէս մը ցոյց տուաւ թէ Հռոմի մէջ պատշ մը կը կառավարէ այցելութեանց թողելու զուտ միտքերը: Վատիկան նաեւ մանրամասն տրամադրութիւններ տուած է երէյներու և ներկայ հոդուածագիրներուն, առանձնապէս անոնց ընթացքը, երբ դիտեր, 11ին անոնցմէ պահանջած չանձնել իրենց վարչութեան հաշիւները և բանալիները: Որովհետեւ իրաւամբ կը խորհուր թէ վերոգրեալ հոգեպարձութիւններց անդամներէն շատերը քնաւ արտադրի չէին անհամաձայնութիւն յայտնելու բաժանման օրինքին, Վատիկանի մէջ պատճ համարուեցաւ զանոնք չընդարձրել իրական անհամաձայնութիւն: Հետեւաբար կարելի է գուշակել թէ ներկայիներու տարագածոց հոգեպարձութեանց լուծումը դիւրաւ պիտի կատարուի և թէ միայն ձեւի համար երէցը կանոնադրը պիտի բաղդին, բանալիները և թաղթերը յանձնելու պատճ: Միայն թէ ամէն կողմ պիտի չանան որ մտաւ ներսերու մէջ գոյքէ ունեցող տարաքնութիւնը: Յունուարի մէջ կանգնելիները չատ քիչ են՝ 25,000 հոգիի չափ, մեծ մասամբ իտալական ծագում ունեցող:

Վատիկան նոր հրահանգներ ուղղեց Բարիզի արքեպիսկոպոս Ռիշար կարեւորելին, որոնք պիտի հաղորդուին Բարիզի և Ցրանսայի կիզրոնական Եկեղեցւոյ հոգեպարձութեանց, որ պէտք է հանդիպի անոնց ընդհանուր ընդհանուր ժողովներուն, կամ ոչ, և թէ այնուս ընդդիմութիւն պիտի չընէ: Առոր վրայ, Վատիկանի կղերներէն մէկը, գործնական միտքի տէր, ինչ որ հետզհետէ հաղորդուելու կը գտնուայ Վատիկանի մէջ, դիտել տուաւ Պապին և արտաքին գործոց նախարար Մէրրի տէլ Վալ կարեւորելին թէ անպատրաստ պիտի ըլլայ ընդունելութեան ձեւակերպութեանց վրայ պնդելը, որով տեղի տուին: Եորկիոս Թագաւորը իր դէմը ունէր, մանաւանդ Պ. Բամոլէնաեանը, որ յատկացեալ տարրը կը ներկայացնէ, և որուն լրագիրը՝ Էլ Հերալտօ քանի յօդուած մը հրատարակեց «Քոնքորտատի ատդնագ» խորագրով, ըսելով որ այդ անուղղի ատդնագը ճշմարիտ գայթակղութիւն մը և ընդհանուր աղաղներ առած լրտած էր: Նոյն ներքը կը գոհանար, սակայն մէկ քանի օրեր ետք Պ. Մորէթի Մորդրարանին լուծումը կը պահանջէր, նոր ընտրութեանց ձեռնարկելու համար, սակայն մէկ քանի ամիս առաջ ձեռք բերել չկրցաք հիմա չէր կրնար յաջողիլ: Այնպէս կը նկատէր թէ ազատական կուսակցութեան 70 ձայնի մեծամասնութիւն մը բաւական էր իրեն, քայց Մորէթի խումբը ութսուն ձայն ուներ, որով դժուարացնել պահանջը ունէր: Ուստի այդ վիճակին հանդէպ հրամայուելէ զատ ուրիշ ընելիք մը չէր մնար Պ. Մորէթի: Խնդիր մը միայն կար, այն է թէ Ալֆոնս ԺԳ. ազատասիրութիւնը պիտի յանձնէր նոր ընտրութիւնը դահլիճը կազմելու գործը թէ պահպանողականներուն: Ալֆոնս ԺԳ. այդ մասին իր վճիռը տրամադրեց: Նորէն ազատական կուսակցութեան յանձնեց նոր ընտրարարութիւնը կազմելու պատճ, և նոր դահլիճին մէջ Պ. Ռոմանոնէսի ներկայութիւնը բացատրելու ցոյց կուտայ մեր ուղղութիւնը: Ալֆոնս ԺԳ. արդէն իր պատգարութիւնը յայտնած էր կրծնական խնդրոյն համար, երբ անցեալ տարի ատրագրից այն հրամանագիրը, որով քաղաքային ոմուսութիւն մը ինքելու փափաքող անձերը չեն հարկադրուած իրենց կրծնքին մէջ նկատելու վրայ խօսելով, ի'րսէ թէ կարելի չէ զայն իրականացնել ո'րքան ատեն որ միջազգային դրութիւն մը չհաստատուի՝ յայտնութեամբ ընդ չատ որ չատագրգռութիւններ մէկը կամ միւսը չվնասուի իրաց նոր վիճակէն: Պատգամագիրը կ'ըսէ թէ Մ. Նաշանդաց նատատրը պէտք է միշտ միւս սերունդի հատասք ըլլայ:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ

ՊԱՇՏՕՆ.— Թոմէմանիի նահանգին կեդրոնական նախագահ անուանուեցաւ Գոնտոյի նահանգին կեդրոնական նախագահ Նախագահ Մուսթաֆա Նամի էֆ.: Լոմիրիի նահանգին Տիմիթոքա գատաւորին նախագահ անուանուեցաւ Ինուսի նախագահ Նամի էֆ.:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ.— Սալիհլի ատիճան արքունական էքսլլիի (Գոնիա) մալ միւսերի Իսմէր Լուֆթի էֆ.:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ.— Սառային կարդի Մէհմէտ պատասխանատու արուեցաւ Խրիմլի նահանգին կեդրոնական նախագահ Ապուբեքրանեան էֆ.: Սառային կարգի Օսմանլի Իտալիոյ արտաքին գործոց խորհրդական ու երեսփ. Ժողովին անդամ Ֆուատ էֆ.:

ՊԱՇՏՕՆ.— Թոմէմանիի նահանգին կեդրոնական նախագահ Նախագահ Մուսթաֆա Նամի էֆ.: Լոմիրիի նահանգին Տիմիթոքա գատաւորին նախագահ անուանուեցաւ Ինուսի նախագահ Նամի էֆ.:

ԱՒՍՏՐԻԱ-ՀՈՒՆԳԱՐԻԱ

«Ֆրանս ար Ֆոնդ ամերիկոյ» նաեւ ա հետեւեալը հաղորդած է.

ՈՒԻՆԻՆԿԻՆ, 4 դեկտ. Նախագահ Պ. Ռուդվիլլի պատգամագիրը, որ Մ. Նահանգաց Հորդրարանին ներկայացաւ, նոյն կը պարունակէ գաղթականներու մասին եղած խորհրդին, որուն պայմանները համաձայնական են օրէնքներուն, մանաւանդ վերջերս Շարանիներու մասին հետեւած ընթացքը, որ, կը յայտնէ պատգամագիրը, կրնայ ձանրակիրճ հետեւանքներ ունենալ: Պ. Ռուդվիլլի, դիմելով կառավարութեան վրայ խօսելով, ի'րսէ թէ կարելի չէ զայն իրականացնել ո'րքան ատեն որ միջազգային դրութիւն մը չհաստատուի՝ յայտնութեամբ ընդ չատ որ չատագրգռութիւններ մէկը կամ միւսը չվնասուի իրաց նոր վիճակէն: Պատգամագիրը կ'ըսէ թէ Մ. Նահանգաց նատատրը պէտք է միշտ միւս սերունդի հատասք ըլլայ:

ՄԱՇՏՕՆԱԿԱՆ

ՊԱՇՏՕՆ.— Թոմէմանիի նահանգին կեդրոնական նախագահ անուանուեցաւ Գոնտոյի նահանգին կեդրոնական նախագահ Նախագահ Մուսթաֆա Նամի էֆ.: Լոմիրիի նահանգին Տիմիթոքա գատաւորին նախագահ անուանուեցաւ Ինուսի նախագահ Նամի էֆ.:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ.— Սալիհլի ատիճան արքունական էքսլլիի (Գոնիա) մալ միւսերի Իսմէր Լուֆթի էֆ.:

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ.— Սառային կարդի Մէհմէտ պատասխանատու արուեցաւ Խրիմլի նահանգին կեդրոնական նախագահ Ապուբեքրանեան էֆ.: Սառային կարգի Օսմանլի Իտալիոյ արտաքին գործոց խորհրդական ու երեսփ. Ժողովին անդամ Ֆուատ էֆ.:

Մ. ՆԱՇԱՆԳՆԵՐԸ

«Ֆրանս ար Ֆոնդ ամերիկոյ» նաեւ ա հետեւեալը հաղորդած է.

ՈՒԻՆԻՆԿԻՆ, 4 դեկտ. Նախագահ Պ. Ռուդվիլլի պատգամագիրը, որ Մ. Նահանգաց Հորդրարանին ներկայացաւ, նոյն կը պարունակէ գաղթականներու մասին եղած խորհրդին, որուն պայմանները համաձայնական են օրէնքներուն, մանաւանդ վերջերս Շարանիներու մասին հետեւած ընթացքը, որ, կը յայտնէ պատգամագիրը, կրնայ ձանրակիրճ հետեւանքներ ունենալ: Պ. Ռուդվիլլի, դիմելով կառավարութեան վրայ խօսելով, ի'րսէ թէ կարելի չէ զայն իրականացնել ո'րքան ատեն որ միջազգային դրութիւն մը չհաստատուի՝ յայտնութեամբ ընդ չատ որ չատագրգռութիւններ մէկը կամ միւսը չվնասուի իրաց նոր վիճակէն: Պատգամագիրը կ'ըսէ թէ Մ. Նահանգաց նատատրը պէտք է միշտ միւս սերունդի հատասք ըլլայ:

ՇԱՐՔԻՇ ՀՈՒՐԸ

ՈՒՆՈՑԱԿՈՐԾՈՒԹԻՒՆ. — Երբորդ մասը այն ուխտագործութեան որոնց ուղուորութեան ծախքը կայս. մասնաւոր Արկղէն կը հատուցուի, երէկ ճամբայ ելան Թաւիլիսյան Մալիս պէյի Ենիմարէ չոգնատով: Կայս. մասնաւոր թիլիսյան Մէհմէտ փաշա նոյն չոգնատը երթալով, ատմանները քաշելոց ուխտագործներուն, որոնք բարեմաղթութիւններ ըրին Կայս. արեւշատութեան համար: Շոգնատը, ուր կը գտնուէին հինգ հարիւր տասերկը ուխտագործներ, երէկ իրիկուն ճամբայ ելաւ դէպ ի Ճիասէ:

ԴԱՐԱՊԱԳԼՈՑԻ ԿԱԹՈՒՐՋԸ. — Զհանգստացնող պաշտօնարանները, որոնք բանակցութիւններ կը կատարէին Թարագէօլի կաթոլիկ վերաշինութեանը համար, որպէսզի նոյն կամարկին չվնասուելը ջանային պերմանական մի քինայի գործարանի մը: Այդ մասին վերաբերեալ պայմանագրութիւնը և ջանգնատութեան տետրը, առջի օրը, վոխանակութեան: Նոր կամարկը երկու եղերգիներուն վրայ պիտի կապուի չնազանութիւնը և հիմակուան պէս «տուպա»ներու վրայ պիտի հատատուի: Շուրջը լաւ պաշտպանած պիտի ըլլայ: Շերբէթլի, Մախտալի և Ասկեզլիսի չոգնատներուն համար կանոնաւոր նատատատոյցներ պիտի չնուին: Նոր կամարկին չկոտրելու համար մանուածոյ նախազգուշութիւն պիտի տանին նոյն չոգնատները: Նոր կամարկին չկոտրելու համար մանուածոյ նախազգուշութիւն պիտի տանին նոյն չոգնատները: Նոր կամարկին չկոտրելու համար մանուածոյ նախազգուշութիւն պիտի տանին նոյն չոգնատները:

ՀԱՅՏՆԻՈՒԹԻՒՆ. — Թեմանիոյ դիւանը, առջի գիշերը, սեզան մը տուաւ, որուն ներկայ գտնուեցան Իտալիոյ դեսպանը ու Իմբէրիալի մարքիզուհին, Հանդիսական Պորտքի վարչութեան մէջ իտալական պատասխանատու Պ. Թէոթա և դեսպանատան պաշտօնեաներէն ոմանք:

—Ռուսիոյ դեսպանին կողմէ առջի գիշերը պրատ սեզանին, ներկայ գրականութեան Ասատրիոյ-Հունգարիոյ դեսպանը ու Բալլավիչինի մարքիզուհին, Սպանիոյ դեսպանը և Ասատրիոյ ու Ռուսիոյ դեսպանատան պաշտօնեաները:

—Սերպ գաղթականութեան երեւելիները, այս իրիկուն, սեզան մը պիտի տան ի պատիւ դեսպանատան նախորդ խորհրդական Պ. Քրիմիչի:

ՄԱՆՐ ԳՐԱՄՔՆԵՐԸ. — Հագիգաք կ'ըսէ թէ ձեռնհաս պաշտօնատանին կողմէ ձեռք առնուած միջոցներու չնորհիւ, լոմայիսինները, փոխանակ քառասունի, սնած են քսան փարայով չորս քառորդ տոլ:

ՇԻՐՔԱԹԻ ԱՒԱՐԻՆԻ տոկոսները ամսուան հաւասիը եղաւ 1,127,042 ղրուշ. անցեալ տարի 1,152,469 էր և նախորդ տարին ալ 1,137,171: Մարտին մինչեւ տոկոսներու վերջը հաւասիներու ընդհանուր գումարն է 11,174,792 ղրուշ. անցեալ տարի եղած էր 10,506,800 և նախորդ տարին ալ 10,427,657:

ՊՈՒՏԱՒԱՃԱՌ կը գրեն թէ Պալիա Գարա Այտընի հանգիստ արտադրութիւնները մինչեւ ծովեզերք փոխադրելու համար չնուելիք 10 մէթրոց Տրգովելի երկաթուղին չնուելութեան ձեռնարկուած է; ինչպէս յայտնի է, Պրուսայի նահանգին մէնէնէն հարուստ և Պալիա Գարա Այտընի հանգիստ:

—Պրուսայի մէջ ձմերուկ հունձքերը գոհացուցիչ են, օգերուն լաւ վիճակին հետեւանքով:

Կ. ՊՕԼՈՑ պուլկարական նոր գործակատար Պ. Իլան Պէչով մէկ քանի օրէն հոս կը ժամանէ:

ՊԱՆԱԿՐԱՏԱՐԱՆ կը հետագրեն թէ կ. Պոլսոյ ուրտիական գեսպան Պ. Սմիռնովի վիճակի գեսպան կարգուած է փոխանակ Պ. Վուբիչի, որ նոյն պաշտօնով Պերլին փոխադրուած է:

ՔԱՂԱՔԱՊԵՏԱԿԱՆ չրջանակներու առաջնորդական քննիչներուն ծանուցուեցաւ քննել թէ ատրուած գործեր և առանց պատճառի պատրաստ ու ատրուած գործեր կը ծախսուին թէ ոչ. Նաև Պոլսոյ պիտի «քէօթիւնդրան և Մըսըր Զարչըսի խանութպաններուն մասին ալ այդ կարգի քննութիւն մը կատարելով, արդիւնքը տեղեկագրել:

ՑՈՑՔ ԿԱՆԱՆՑ ՎԱՆՔԸ. — Հէյպէլիի մէջ յունական վանքի մը տասատանման ծրագրերն ատեղ կ. Պոլսոյ յունական իրերեցը ատանի իրերեցը ատանի

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՎԱՐՉԱՐԱՆ 1868ԹՎԻՆ Ի ՎԱՐ
ԱՌ ՅՈՒՆԻՍ Ի ՄՈՒՏՔ ԱՌՆՈՒ ՏԱՐԵԿԱՆ 1782 ԹՎԻՆ

ԱՐԺԱՆԱՑՈՒԱԾ 4,218,000

Ընդհ. ռոսիա 4,218,000

ՀԻՐԱՒՈՐ ԿԱՊԻՏԱԼ ԵՒ ՊԱՀՈՒԱԾ ՖՈՆԴ

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻ ՀԱՄԱՐ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄ Է ԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՍԱԿԻ ՀՊԱՐՏ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ՈՐ ԿԱՐՈՂ Է ԼԻՆԵԼ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ՀՈԳԱԼԻՈՒ ՀԱՄԱՐ ՈՐՊԷՍԶԻ ՀՊԱՐՏԱՑՆԻ ՆՈՅՆ ՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆԻՆ ՄԷՋ։

ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՏՐՈՒԱԾ ՆՈՐ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԻ ՄԱՍԻՆ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՎԱՐՉԱՐԱՆ 1868ԹՎԻՆ Ի ՎԱՐ
ԱՌ ՅՈՒՆԻՍ Ի ՄՈՒՏՔ ԱՌՆՈՒ ՏԱՐԵԿԱՆ 1782 ԹՎԻՆ

ԱՐԺԱՆԱՑՈՒԱԾ 4,218,000

Ընդհ. ռոսիա 4,218,000

ՀԻՐԱՒՈՐ ԿԱՊԻՏԱԼ ԵՒ ՊԱՀՈՒԱԾ ՖՈՆԴ

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻ ՀԱՄԱՐ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄ Է ԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՍԱԿԻ ՀՊԱՐՏ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ՈՐ ԿԱՐՈՂ Է ԼԻՆԵԼ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ՀՈԳԱԼԻՈՒ ՀԱՄԱՐ ՈՐՊԷՍԶԻ ՀՊԱՐՏԱՑՆԻ ՆՈՅՆ ՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆԻՆ ՄԷՋ։

ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՏՐՈՒԱԾ ՆՈՐ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԻ ՄԱՍԻՆ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՎԱՐՉԱՐԱՆ 1868ԹՎԻՆ Ի ՎԱՐ
ԱՌ ՅՈՒՆԻՍ Ի ՄՈՒՏՔ ԱՌՆՈՒ ՏԱՐԵԿԱՆ 1782 ԹՎԻՆ

ԱՐԺԱՆԱՑՈՒԱԾ 4,218,000

Ընդհ. ռոսիա 4,218,000

ՀԻՐԱՒՈՐ ԿԱՊԻՏԱԼ ԵՒ ՊԱՀՈՒԱԾ ՖՈՆԴ

ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԿԵԱՆՔԻ ՀԱՄԱՐ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒՄ Է ԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՍԱԿԻ ՀՊԱՐՏ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, ՈՐ ԿԱՐՈՂ Է ԼԻՆԵԼ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ ՀՈԳԱԼԻՈՒ ՀԱՄԱՐ ՈՐՊԷՍԶԻ ՀՊԱՐՏԱՑՆԻ ՆՈՅՆ ՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՋԱՆԻՆ ՄԷՋ։

ՄԱՆՐԱՄԱՍՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՏՐՈՒԱԾ ՆՈՐ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԻ ՄԱՍԻՆ ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼ ՀԱՍՑԷ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՄ ՆՈՐ ՏԵՂԱԿԱՆ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒ։

ՊԱՏՎԱԿԱՆ ՎԵՃԱՐԱՆ

ԿԱՅԶԵՔՈՎ ՎԱՐԱԿ

ՅԵԿՍՕՃՈՏԱՅ ՎԱՌՈՒՏՈՎՈ

ՈՍՄ ԴԱՃՈՍ

ՀԱՅԱԶՆԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ

ՊՕՀԱՐ-ԴՈՒԽԱ

ՊՈՒՐԱԿԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Գ. ՍԱՆԱՅԻՆ ՊԱՏՎԱՎՈՐՈՒԹՅԱՄԲ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ